

Ministeriet for Fødevarer,
Landbrug og Fiskeri

Folketingets Miljø- og Fødevareudvalg
Christiansborg
1240 København K

J.nr. 2021-484
Den 1. marts 2021

Hermed følger besvarelse fra ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri af spørgsmål nr. 911 (MOF alm. del) stillet 18. februar 2021 efter ønske fra Peter Seier Christensen (NB).

Spørgsmål nr. 911

”Vil ministeren redegøre for, om udflytning af landbrug til henholdsvis Holland, Irland, Tyskland og New Zealand indebærer klimalækage, og i bekræftende fald i hvilket omfang?”

Svar

Jeg vil henvise til rapporten *Økonomi og Miljø*, 2019, udgivet af De Økonomiske Råd (DØR). I rapporten er lækageraten for landbruget beregnet til 27-75 pct. Lækageraten angiver, hvor stor en andel af de udledninger, der reduceres indenlandsk, som erstattes af udledninger i udlandet. Spændet afhænger af, hvilken klimapolitik der føres i resten af verden. Hvis Parisaftalen forudsættes at pålægge begrænsninger på alle lande uden for og inden for EU – med undtagelse af Kina, Indien, USA og Rusland – falder lækageraten for landbruget ifølge DØR til 27 pct.

Generelt er det derfor vanskeligt at skønne, hvor stor en andel af CO₂-ækvivalenter som udledningerne reduceres med indenlandsk, der erstattes af udenlandske udledninger af CO₂-ækvivalenter, når landbrugsproduktion flytter fra Danmark til andre lande. Der findes ikke en vurdering af, hvilke lande der til en vis del vil overtage en del af den danske landbrugsproduktion, hvis produktionen blev reduceret i Danmark.

Hvis der tages udgangspunkt i, at dansk landbrug flytter til henholdsvis Nederlandene, Irland, Tyskland og New Zealand, afhænger den globale klimaeffekt af, hvor klimaeffektivt landbrugsproduktionen er i disse lande sammenlignet med Danmark. Hvis disse lande har en højere udledning pr. produceret enhed end Danmark, medfører udflytningen højere globale udledninger.

I forhold til dansk landbrugets klimaeffektivitet sammenlignet med andre lande henvises til svar på MOF alm. del spm. 913, der redegør for resultater af en nyere analyse fra World Resources Institute (WRI).

Rasmus Prehn

/

Hans Peter Olsen